

СТАНОВИЩЕ

от

проф. Димитър Бърдарев, дн,

член на научно жури на дисертационен труд за официална защита за присъждане на ОНС „Доктор“ с автор Михайл Иванов Клечоров на тема „Стрелковата подготовка в биатлона (контрол и система на подготовка при висококвалифицирани биатлонисти)“

В структурно отношение дисертационният труд съдържа 170 страници – увод, четири глави (Състезателната дейност в биатлона и стрелковата подготовка; Научно-методологически параметри на изследване; Фактори за успеха на стрелбата в биатлона; Специализирана програма за оптимизиране на скорострелността в биатлона), заключение, изводи и препоръки, ползвана литература от 144 източника, приложения.

Преди да акцентирам върху достойнствата, приносите и слабостите на труда, искам да отбележа три отличителни характеристики за автора:

- Докторантът е от новото поколение научни работници с подчертана любознателност към спорта и особено към новостите в подготовката и състезателната дейност;

- Михайл Клечоров не е кабинетен изследовател, а човек от практиката. Още от ученическите си години е активен състезател по ски-бягане и биатлон. Участвал е в множество Европейски, Световни първенства, в това число и на три зимни Олимпиади;

- Авторът е участвал пряко във всички наблюдения и експерименти, отразени в дисертационния труд. Това се явява чист авторски експеримент, което повишава доказателствената стойност на резултатите.

Биатлонът не е механично обединение на два вида спорт, а комплексно съчетание в едно състезание на две, различни по характер дейности – ски-бягане и стрелба. Структурата му е добре онагледена на фигура 1.1 (с. 10).

Особено актуален е постулатът, че: „... Структурата на съвременния биатлон е обусловена от общата тенденция в развитието му и все по-голямата значимост на стрелковата подготовка“ (с. 13). И още нещо: „... един неуспешен изстрел може да се отрази в снижаване на резултата с 10–15 места в крайното класиране“ (с. 14).

Добре разработена е теоретичната част за техниката на стрелбата в биатлона. Това заедно с богатия практически опит на дисертанта му дава основание да формулира целта на изследване в детайли на проблема за стрелковата подготовка.

На високо научно ниво е глава II, с. 55–60. Приятно впечатление правят тезата, задачите на изследването, хипотезата и особено спортнопедагогическите тестове.

Редица достойнства с приносен характер имат данните от таблица 3.5 (с. 90). Едва ли в научната литература са представяни в толкова прецизен и точен анализ основните грешки при стрелбата в биатлона, последствията, отстраняването на грешките, и то на цели 13 страници.

Тук е уместно да се посочи, че докторантът съвсем съвестно и научнообосновано след всяка глава обобщава най-ценното и практически приложимото в практиката.

Безспорно с приносно значение за практиката и със значителна научна стойност се явява четвърта глава „Специализирана програма за оптимизиране на скорострелността в биатлона“. На с. 128 авторът прогнозира необходимостта от изследване влиянието на биомеханичните движения на биатлонистите по време на стрелбата последователно по петте мишени. Проследена е динамиката на стрелковите резултати на елитни състезатели, представители на водещите школи в световния биатлон: норвежка, френска, германска и др.

Венец на тази част на дисертацията се явява част 4.4 „Модел на работа за оптимизиране на скорострелността при висококвалифицирани биатлонисти“. И при двете групи изследвани лица (мъже и жени) (с. 150) след приложените примерни специализирани упражнения за скорострелност се наблюдава подобрене на всички времеви параметри и на качеството на стрелбата.

Основен въпрос към дисертанта имам при защитата: Да се посочат конкретни данни от собствения практически опит от официални състезания от европейски, световен и олимпийски мащаб. Например, кога и къде имаме успех или срив при изследваните параметри?

Теоретичната и аналитичната част на дисертационния труд доказват, че направените изводи са коректни.

Поставените задачи са решени напълно и целта е постигната. Като цяло докторантът е разработил в ясен стил своя труд. Резултатите са плод

на многогодишната теоретична и експериментална дейност на Михайл Клечоров и неговите лични усилия.

Въз основа на същността на дисертацията и посочените достойнства си позволявам да препоръчам на почитаемото научно жури да присъди на Михайл Иванов Клечоров образователната и научна степен „Доктор“.

30.04.2018 г.

Член на научно жури:

проф. Д. Бърдарев, дн

